

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

Ambroci Victor XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 06.07.2015 - până la 22.01.2018

instanța de apel:

de la 01.03.2018 - până la 18.04.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 20.06.2018 – până la 26.09.2018

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central, din 22 ianuarie 2018, Ambroci Victor Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 (o mie) unități convenționale ceea ce constituie 20 000 (douăzeci mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, Ambroci Victor se învinuiește în faptul că, având intenția directă îndreptată spre ocuparea în întregime, fără drept, a unui teren, în perioada anului 2014, efectuând personal lucrări de instalare a unei porți din metal, a strămutat

semnele de hotar ce delimitau terenul proprietate privată, de terenul cu număr cadastral XXXXX, ocupând astfel în întregime prin îngrădire terenul cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX ha situat în XXXXX, ce se află în proprietatea și respectiv posesia XXXXX. Astfel, Ambroci Victor se învinuiește că prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 193 Cod penal, adică tulburarea de posesie, cu semnele de calificare: ocuparea în întregime a unui imobil aflat în posesia altuia prin strămutarea semnelor de hotar.

3. Împotriva sentinței, la data de 06 februarie 2018, au declarat apel avocații Gărgăun Elena și cu Gărgăun Igor în numele inculpatului Ambroci Victor, solicitând casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, să fie dispusă achitarea lui Ambroci Victor, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii de ocupare în întregime, fără drept, în perioada anului 2014, a terenului cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX, situat în XXXXX.

În susținerea apelului, avocații au expus următoarele:

- cauza penală a fost pornită la data de 25.03.2015 de către procurorul în Procuratura Strășeni, Vasile Golban, în lipsa plângerii pretinsei părți vătămate. Totodată în ordonanța de pornire a urmăririi penale din 25.03.2015 se indică faptul că, în Registrul REI-1 a fost înregistrată doar plângerea Galinei Ambroci, persoană care niciodată nu a dobândit dreptul de proprietate, respectiv posesie, asupra lotului de teren cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX, și nu are calitatea de victimă în prezentul proces penal, fiind audiată în calitate de martor;

- reprezentantul Primăriei sat. Lozova, a confirmat că, nu a depus nici o plângere la poliție sau procuratură cu privire la cazul cercetat. Deși faptul inexistenței plângerii din partea victimei a fost invocat în cadrul procesului penal, la ședințele de judecată, prima instanță a încercat să acopere această omisiune evidentă din partea procuraturii și a indicat că la fila dosarului nr.73, ar exista cererea Primăriei Lozova prin care se indică mărimea prejudiciului, confundând intenționat acest înscris cu plângerea penală;

- deși prima instanță pretinde că ar fi stabilit cu certitudine vinovăția lui Ambroci Victor, aceasta nu a cercetat și nici nu a constatat circumstanțele reale ale cauzei, iar Ambroci Victor ilegal a fost

recunoscut vinovat, deoarece lipsește obiectul și latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 193 Cod penal, fapt ce dovedește netemeinicia învinuirii, însă prima instanță a ignorat circumstanțele esențiale ale cauzei, dovedite prin probele scrise și mărturii, ce relevă că învinuirea adusă lui Ambroci Victor, contrazice principiile elementare ale logicii juridice;

- prima instanță nu a cercetat și nu a stabilit anul instalării porții; dacă imobilul cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX, exista sau nu în anul 2014, perioada în care acuzarea pretinde că Ambroci Victor ar fi ocupat în întregime acest bun imobil, de asemenea nu a fost stabilit cine era proprietarul bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX, în anul 2014, care este terenul adiacent ale cărui semne de hotar se pretinde că au fost strămutate și cine este proprietarul terenului respectiv, dacă vecinii și persoanele terțe au sau nu interdicție de a se afla pe terenul care se pretinde ca ar fi fost îngrădit de către Ambroci Victor;

- legea obligă instanța să judece cauza în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, însă învinuirea adusă lui Ambroci Victor este confuză și nu indică care anume acțiuni concrete, încriminate lui Ambroci Victor, au fost efectuate: de strămutare a semnelor de hotar ale unui lot de teren neidentificat ca proprietate privată sau de îngrădire a terenului cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX, situat în XXXXX;

- prima instanță a constatat eronat că „*protejarea fântânii de către Ambroci Victor a fost efectuată arbitrar, prin instalarea ilegală a porții, pe porțiunea de teren proprietate privată a XXXXX, fără acordul U.A.T. Lozova*”. Eroare primei instanțe este dovedită prin faptul că în realitate, în anul 2014, perioada când acuzarea pretinde că Ambroci Victor a instalat poarta, terenului cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX, nu exista ca bun imobil și nu era în proprietate privată a nimănu;

- eronat instanța a reținut că Ambroci Victor ar avea antecedente penale, însă potrivit actelor anexate de apărare, se atestă contrariul că acesta nu a fost judecat;

- instanța de judecată eronat a stabilit comiterea faptei în anul 2014 și anume protejarea fântânii de către Ambroci Victor a fost efectuată arbitrar, prin instalarea ilegală a porții pe porțiunea de teren proprietate privată a XXXXX, fără acordul Primăriei Lozova, pe când terenul cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX ha a fost format la 13.02.2015

prin Decizia Consiliului comunal Lozova XXXXX și acesta a fost înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile la XXXXX;

- faptul că bunul imobil care se pretinde de acuzare că ar fi fost ocupat, nu exista, fapt confirmat și de reprezentantul pretinsei părți vătămate Primarul comunei Lozova și de specialistul în reglementarea funciară a primăriei sat. Lozova, Grosu Elena, care a confirmat că până la înregistrarea terenului litigios în Registrul Bunurilor Imobile, acesta nu era în proprietatea publică a comunei. În cazul dat lipsește fapta infracțiunii imputate lui Ambroci Victor și deci lipsa temeiului legal al răspunderii penale;

- faptul că sătenii au acces la apa potabilă este confirmat de depozițiile martorilor, care au declarat că poarta este deschisă și nu sunt create impedimente de pătrundere pe terenul dat;

- pentru a crea impresia de vinovăție a inculpatului Ambroci Victor, acuzarea a prezentat mai multe probe false, care nu au fost verificate în mod corespunzător;

- declarațiile contradictorii a martorilor acuzării, care nu sunt coerente, nu confirmă fapta indicată în rechizitoriu. Totodată martorii acuzării se contrazic flagrant în declarații cu privire la unele circumstanțe ale cauzei: a) reprezentanții din partea Primăriei au declarat fals că vecinii nu au acces pe porțiunea dată de teren, pe când însăși vecinii afirmă că au acces liber; b) reprezentanții din partea Primăriei au declarat fals că prin instalarea porții, vecinilor li s-au încălcat niște drepturi, pe când însăși vecinii audiați afirmă că nu li se încălcă niciun drept, dânsii trec liber prin porțiunea dată, nimeni nu le-a interzis acest fapt; c) reprezentanții din partea Primăriei au declarat fals că poarta ar fi permanent închisă și acolo nu pătrund autovehiculele, pe când vecinii audiați au declarat că poarta uneori rămâne deschisă mult timp și în prezent ei și persoanele care îi vizitează își parchează autovehiculele acolo; d) Ambroci Galina a afirmat că este nevoită să deschidă și să închidă poarta, care pretinde că este foarte grea, pe când martorul acuzării Gonța Zinovia a declarat că atunci când trece prin porțiunea dată ca să i-a apă, aceasta deschide poarta cu o mână.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 18 aprilie 2018, a fost admis apelul declarat de către avocații Gărgăun Elena și cu Gărgăun Igor în interesele inculpatului Ambroci Victor, casată sentința, inclusiv din alte motive în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit

pentru prima instanță prin care a fost dispusă încetarea procesului pornit în privința lui Ambroci Victor în baza art. 193 Cod penal, din motivul lipsei plângerii victimei.

4.1. Motivând soluția emisă, instanța de apel, a constatat că, la materialele cauzei penale lipsește plângerea părții vătămate Primăria sat. Lozova, privind atragerea la răspundere penală a lui Ambroci Victor în baza art. 193 Cod penal. Totodată, în ordonanța de pornire a urmăririi penale din 25.03.2015 (f.d. 1 Vol. I), se indică faptul că în Registrul REI-1 a fost înregistrată doar plângerea lui Ambroci Galina, persoană care niciodată nu a dobândit dreptul de proprietate, respectiv posesie, asupra lotului de teren cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX, și nu are calitatea de victimă în prezentul proces penal, fiind audiată în calitate de martor în cadrul întregului proces penal.

De asemenea, instanța de apel a reținut declarațiile reprezentantului Primăriei sat. Lozova, care a confirmat în cadrul cercetării judecătorești că, Primăria sat. Lozova nu a depus nici o plângere la poliție sau procuratură cu privire la cazul cercetat. Astfel, constatările primei instanțe privind prezența plângerii victimei Primăria sat. Lozova, este eronată și contravine prevederilor art. 263 alin.(1), (3), (7) Cod de procedură penală, iar la materialele cauzei penale (f.d. 73 vol. I) fiind anexată doar o informație prezentată de Primăria sat. Lozova prin care se aduce la cunoștință că, *„mărimea prejudiciului terenului public, cod cadastral XXXXX, pe perioada începând cu 01.01.2015 constituie XXXXX lei”*.

Instanța de apel a reținut că, prevederile art. 263 alin. (3) și (7) Cod de procedură penală, stabilește exact conținutul înștiințării pentru a fi considerată plângere și indică procedura concretă pentru primirea plângerii. Această înștiințare trebuie să cuprindă: numele, prenumele, calitatea și domiciliul petiționarului, descrierea faptei care formează obiectul plângerii sau denunțului, indicarea făptuitorului, dacă acesta este cunoscut, și a mijloacelor de probă. Totodată persoanei care face plângerea i se explică răspunderea pe care o poartă în caz dacă plângerea este intenționat calomnioasă, fapt care se consemnează în procesul-verbal sau, după caz, în conținutul plângerii și se confirmă prin semnătura persoanei care a făcut plângerea.

Astfel, instanța de apel, a opinat că, înscrisul de la fila dosarului 73, Volumul I, nu este o cerere, denunț, plângere dat fiind faptul că, prin acel înscris nu se solicită organelor de drept, atragerea la răspundere

penală a lui Ambroci Victor și nici nu poate fi confundat cu o plângere, deoarece nu conține elementele definitorii ale unei plângeri, prevăzute de Codul de procedură penală, iar prin înscrisul nominalizat, nu a fost depusă o plângere, nefiind respectată procedura obligatorie prevăzută la art. 263 alin. (7) Cod de procedură penală, fapt confirmat și de reprezentantul Primăriei sat. Lozova care a invocat că nu a fost depusă o plângere în acest sens. Mai mult, nici ordonanța procurorului de pornire a urmăririi penale din 25.03.2015 nu indică existența aceluși înscris, ca o plângere, sau că ar exista o plângere din partea Primăriei sat. Lozova.

Instanța de apel a reținut că, din start organul de urmărire penală a emis ordonanța privind neacceptarea raportului cu propunere de neîncepere a urmăririi penale, cu pornirea urmăririi penale din 25 martie 2015 pe art. 193 Cod penal, cu grave abateri, în lipsa plângerii părții vătămate, astfel întregul sistem de probe administrate în cadrul procesului penal fiind lovite de nulitate.

Subsecvent, prima instanță pretinde că ar fi stabilit cu certitudine vinovăția lui Ambroci Victor, dar nu a stabilit fapta infracțională în hotărârea sa, și a invocat că, Ambroci Victor este învinuit că, el având intenția directă îndreptată spre ocuparea în întregime, fără drept a unui teren, în perioada anului 2014, efectuând personal lucrări de instalare a unei porți din metal, a strămutat semnele de hotar ce delimitau terenul proprietate privată de terenul cu număr cadastral XXXXX, ocupând, astfel în întregime prin îngrădire terenul cu numărul cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX situat în XXXXX, ce se află în proprietatea și respectiv posesia Unității Teritoriale Administrative Lozova. Astfel, Ambroci Victor Ion se învinuiește că prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea infracțiune prevăzută de art. 193 Cod penal, adică tulburarea de posesie, cu semnele de calificare: ocuparea în întregime a unui imobil aflat în posesia altuia prin strămutarea semnelor de hotar.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis că, prima instanță eronat a condamnat o persoană în lipsa stabilirii faptei infracționale. Consecvent, argumentul apărării privind achitarea persoanei din motivul lipsei faptului infracțiunii nu poate fi reținut și este combătut de normele procesual penale invocate supra care invocă la ilegalitatea pornirii urmăririi penale având ca consecință încetarea procesului penal.

Instanța de apel a considerat că, erorile de drept enunțate de apărare au servit temei de admitere a apelului, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală.

Deși, apărarea a invocat mai multe motive de achitare a inculpatului, instanța de apel a constatat că motivele date nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept și în privința acestora nu s-a expus pe larg, deoarece în situația dată întregul sistem de probe este lovit de nulitate, ținând cont de faptul că, procesul penal a fost pornit cu derogări de la normele procesual-penale, în lipsa plângerii părții vătămate care în cazul constatării infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal, este obligatorie.

În privința argumentelor apărării privind neexpunerea instanței asupra tuturor solicitărilor apărării și motivelor de achitare, instanța de apel a reiterat practica CEDO (cazul Ruiz Torja vs. Spania din 09.12.1994), unde Curtea a menționat că, instanțele judecătorești naționale trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul articolului 6 § 1 al Convenției. Totuși, instanțele judecătorești nu sunt obligate să ofere răspuns detaliat la fiecare argument și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei. Conform art. 251 alin.(1), (2), (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act. Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea prevăzută în alin. (2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Din actele cauzei instanța de apel a stabilit că, plângerea părții vătămate lipsește, în consecință se impune soluția încetării procesului penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, pronunțată integral la 16 mai 2018, la data de 08 iunie 2018, a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, care indicând

temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței deoarece apelul avocaților Gărgăun Elena și cu Gărgăun Igor în numele inculpatului Ambroci Victor, a fost greșit admis.

În motivarea recursului, procurorul a expus următoarele:

- hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de apel, în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției este expusă neclar, aspecte de drept care se regăsesc în decizia supusă controlului în ordine de recurs, deoarece soluția instanței de ape este vădit neîntemeiată;

- instanța de apel a acționat cu derogări de la prevederile legislației procesual-penale, precum și nu s-a condus de recomandările Plenului CSJ expuse în pct.14 a Hotărârii nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia nerespectarea acestor cerințe ale legii, echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei pronunțate;

- prin acțiunile inculpatului de acaparare a unui teren ce este proprietate privată a UAT Lozova, prin strămutarea semnelor de hotar și instalarea unei porți, au fost afectate nu numai interesele UAT Lozova dar și interesele vecinilor, locuitorilor sat. Lozova, care nu aveau acces la această porțiune de teren public, fapt pentru ce a și motivat-o pe Ambroci Galina să sesizeze organele de drept, despre aceste ilegalități;

- cu referire la argumentul instanței de apel, precum că la materialele cauzei lipsește plângerea pretinsei victime, în acest sens fiind identificată Primăria Lozova, procurorul a remarcat că prin derogare de la prevederile art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care organul de urmărire penală fiind sesizat nemijlocit despre săvârșirea sau pregătirea infracțiunii, ar fi inacceptabil să nu dea curs plângerii, chiar dacă ulterior calitatea de parte vătămată, se atribuie unei alte părți;

- constatările instanței de apel sunt pripite cu referire la faptul că la caz lipsește plângerea proprietarului terenului Primăria s. Lozova, or, potrivit prevederilor art. 263 alin.(1) Cod de procedură penală, plângerea este înștiințarea făcută de o persoană fizică sau de o persoană juridică căreia i s-a cauzat un prejudiciu prin infracțiune, iar la materialele cauzei la fila dosarului nr. 73 Vol. I, este anexată cererea Primăriei Lozova prin care factorii de decizie a UAT Lozova, au indicat nu numai la ocuparea în întregime de către inculpatul Ambroci Victor a terenului proprietate

privată prin strămutarea semnelor de hotar, dar au și indicat în această plângere mărimea prejudiciului cauzat prin acțiunile ultimului;

- instanța de apel sa expus în decizie cu formulări generale și abstracte, fapt ce denotă că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia privind admiterea de către organul de urmărire penală a unor încălcări grave a normelor imperative ce țin de sesizarea făcută și calitatea persoanei care a reclamat pretense acțiuni ilegale a inculpatului Ambroci Victor, or, ar fi inadmisibil ca organele de drept să nu aplice pârghiile justiției în vederea protejării drepturilor și libertăților persoanei, proprietatea, mediul înconjurător precum și întreaga ordine de drept. Situația respective se egalează cu nerezolvarea fondului apelului și condiționează necesitatea casării deciziei instanței de apel pe motivele și temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. (6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, or motivarea soluției este expusă neclar, aspecte de drept care se regăsesc în decizia supusă recursului.

6. Asupra recursului ordinar înaintat, a depus referință avocatul Igor Gargaun în numele inculpatului Ambroci Victor, prin care a solicitat respingerea recursului, ca vădit neîntemeiat.

A susținut că recursul conține argumente contradictorii și este fondat pe unele circumstanțe inventate. Argumentele aduse de către procuror în recurs sunt eronate iar unele invocări nu corespund realității, pe când decizia instanței de apel este fondată, argumentată și bazată pe aprecierea corectă a situației de fapt și de drept, ceea ce a dus la emiterea unei soluții legal corecte. Plângerea persoanei care poate fi încadrată în prevederile legale cu privire la acordarea calității de parte vătămată, nu există, astfel instanța de apel a emis unica soluție posibilă, de încetare a procesului penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție urmează să decidă inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temeiuri pentru recurs procurorul, a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, concomitent solicitând menținerea sentinței deoarece apelul avocaților Gărgăun Elena și cu Gărgăun Igor în numele inculpatului Ambroci Victor, a fost greșit admis.

Studiind argumentele invocate de recurent în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, nesusceptibile de a impune necesitatea casării deciziei atacate.

Colegiul penal constată că temeiurile pe care s-a bazat procurorul în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, deoarece în urma examinării acesteia, se conchide că instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel în coraport cu poziția acuzării și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel se atestă că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, fiind legală și întemeiată.

Cu referire la invocarea recurentului precum că, *instanța de apel nu a rezolvat fondului apelului*, Colegiul penal evidențiază că partea acuzării nu a declarat apel în respectiva cauză penală, astfel expunerea procurorului în ordine de recurs asupra nerezolvării fondului apelului declarat de către partea apărării, este un argument denaturat, și nu poate fi reținut, or partea acuzării nu a exercitat calea de atac în ordine de apel, iar apelul declarat de partea apărării a fost admis.

Cu privire la constatarea recurentului precum că *prin acțiunile inculpatului de acaparare a unui teren ce este proprietate privată a UAT Lozova, au fost afectate nu numai interesele UAT Lozova dar și interesele vecinilor, locuitorilor sat. Lozova*, Colegiul penal de asemenea apreciază critic această constatare, or, recurentul în acest sens nu a prezentat și nu a făcut referire la materialele cauzei unde s-ar regăsi careva înscrisuri din care ar reieși afectarea intereselor persoanelor nominalizate, concomitent fiind omis de către recurent de a consulta din care moment UAT Lozova a dobândit dreptul de proprietate asupra terenului în coraport cu data comiterii faptei incriminate inculpatului Ambroci Victor.

De asemenea procurorul menționează că *prin derogare de la prevederile art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care organul de urmărire penală fiind sesizat nemijlocit despre săvârșirea sau pregătirea infracțiunii, ar fi inacceptabil să nu dea curs plângerii, chiar dacă ulterior calitatea de parte vătămată se atribuie unei alte părți*, însă Colegiul penal consideră că opinia recurentului sub aspectul dat nu poate fi reținută ca argument în susținerea casării deciziei instanței de apel, or, atât timp cât legea procesual-penală are o reglementare concretă, clară și strictă cu privire la pornirea urmăririi penale în baza plângerii persoanei, extinderea printr-o interpretare subiectivă nu poate fi reținută, or, în special la caz, calitatea de parte vătămată nu a fost atribuită în modul prevăzut de Codul de procedură penală, nici lui Ambroci Galina, nici UAT Lozova.

Recurentul a expus că *la fila dosarului nr. 73 Vol. I, este anexată cererea Primăriei Lozova prin care factorii de decizie a UAT Lozova, au indicat nu numai la ocuparea în întregime de către inculpatul Ambroci Victor a terenului proprietate privată prin strămutarea semnelor de hotar, dar au și indicat în această plângere mărimea prejudiciului cauzat prin acțiunile ultimului.*

În sensul respectiv, studiind conținutul filei dosarului nr. 73 Vol. I, Colegiul penal a stabilit că recurentul a deformat și extins conținutul respectivului înscris, apreciindu-l ca o cerere, or, înscrisul dat are forma unui act parvenit prin fax, conține antetul Primăriei com. Lozova, însă nu are dată și număr de ieșire, nu este denumit ca cerere sau plângere, nu conține informația în adresa cui este expediat, având următorul text: *„Mărimea prejudiciului terenului public cod cadastral XXXXX pe perioada începând cu 01.01.2015 și până în prezent constituie XXXXX (precum și modul de calculare)”. Astfel raportând constatarea efectuată de către recurent cu textul înscrisului de la fila dosarului nr. 73 Vol. I, Colegiul penal a stabilit o expunere eronată, distorsionată și inexplicabilă a recurentului cu privire la conținutul înscrisului nominalizat, care concomitent a opinat că respectivul corespunde cerințelor art. 263 Cod de procedură penală, or, o asemenea confundare și expunere de către acuzatorul de stat este intolerabilă.*

În acest context, Colegiul penal suplimentar constată că argumentele nominalizate, invocate de către recurent, contravin direct materialelor cauzei și au fost combătute de însăși reprezentantul Primăriei com. Lozova. Astfel, Colegiul penal apreciază ca fiind justă și corectă reținerea instanței de apel cu privire la faptul că la materialele

cauzei **lipsește plângerea părți vătămate - Primăria com. Lozova** privind tragerea la răspundere penală a lui Ambroci Victor, în acest sens făcând referire și la declarațiile reprezentantului Primăriei com. Lozova, care a confirmat în cadrul cercetării judecătorești că nu a depus nici o plângere la poliție sau la procuratură în respectiva cauză, la caz fiind stabilit cu certitudine că Ambroci Galina nu a deținut și nu deține dreptul de proprietate asupra terenului care este obiect al examinării și nu are calitatea de victimă pe caz, fiind audiată în calitate de martor în cadrul întregului proces penal. În același sens instanța de apel de asemenea corect a stabilit, constatările eronate a primei instanțe, cu privire la faptul că înscrisul de la fila dosarului nr. 73 volumul I, corespunde cerințelor art. 263 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal se realizează la concluzia instanței de apel care, stabilind prezența unei erori de drept comisă de prima instanță, a conchis că întregul sistem de probe este lovit de nulitate, ținând cont de faptul că procesul penal a fost pornit cu derogări de la normele procesual-penale, în lipsa plângerii părții vătămate care în cazul constatării infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal, este obligatorie conform art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, iar potrivit prevederilor art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act, fapt care instanța de apel l-a regăsit în respectiva cauză.

De asemenea Colegiul penal este solidar constatării instanței de apel cu privire la faptul că prima instanță a pretins că a stabilit cu certitudine vinovăția lui Ambroci Victor în comiterea infracțiunii incriminate, dar a omis a reține fapta infracțională în sentință, în aceste circumstanțe condamnând o persoană în lipsa stabilirii faptei infracționale.

Mai mult, verificând minuțios materialele cauzei, Colegiul penal nu a determinat existența nici a unei ordonanțe de recunoaștere în calitate de parte vătămată și de audiere a acesteia, conform normelor procesual-penale.

În rest, Colegiul penal consideră că celelalte argumente invocate de către recurent, au o formulare generală și nu pot servi temei pentru

casarea deciziei instanței de apel, or, ultima și-a motivat complet soluția emisă acordând deplină eficiență prevederilor legale relevante cauzei.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că temeiurile pentru recurs invocate în cerere nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului nu s-au depistat erori de drept care, reținute din oficiu, ar impune soluția casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui *Ambroci Victor XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 octombrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma